

שנה, והמלצותיה אושרו לבסוף על ידי הממשלה. תהליך גיוס ראש מטה התיקשוב היה ארוך מהצפוי.

אבנר, שהגיע מהסקטור הפרטי, החלה כמנהלת ממשל זמין - אחת משתי הזרועות של התיקשוב. בפברואר 2012 היא מונתה על ידי הממשלה לראש מטה התיקשוב. בתקופה זו היא הקימה את האגף מהיסוד, בתנאים לא פשוטים כלל.

המפסידיים העיקריים, כרגיל, הם אנחנו, אזרחי המדינה. ממשלת ישראל תמשיך לדשדש בכל הנוגע לנושא התיקשוב, תחסל כל יוזמה להצמיד אותו קדימה ולהשוות אותו לסקטור הפרטי והעסקי.

לשעבר, ד"ר **יובל שטייניץ**, בעקבות מהלך דומה שעשה נשיא ארצות הברית ברק אובמה מיד לאחר כניסתו לתפקיד ב-2008. הוא מינה יועץ מיוחד בבית הלבן, **ויוק קונדרה**, לתפקיד מנמ"ר הממשל הפדרלי.

התיקשוב הממשלתי בישראל היה אז על פרשת דרכים. היה ברור לכולם שחייבים לעשות שינוי ארגוני, שעיקרו העברתו מאגף החשב הכללי לאגף התקציבים, ולמנות מנמ"ר ראשי לממשלה על תקן יועץ - בדומה לתפקידו של החשב הכללי או הנגיד. לשם כך הקים שטייניץ ועדה בין-משרדית, שכללה גם מומחים מבחוק, דוגמת ד"ר **נחמן אורון**, לשעבר מנמ"ר מנהל מקרקעי ישראל ומי שמלווה את התיקשוב הממשלתי שנים רבות. הוועדה ישרה על המדוכה כמעט

מישהו שם למעלה טעה ולקח אותו בגיל 38

דברים לזכרו של שולי גולובינסקי ז"ל, מנכ"ל PSG, שנפטר בטרם עת • על הישגיו הרבים, האיש המדהים שהיה והקריירה המבטיחה שנגדעה באיבה

חדשים שעלו במוחו. כך, למשל, המיזם האחרון - תחום ארגון כנסים ותערוכות בחו"ל. הוא כתב ספר במהדורה אינטרנטית בנושא, הפיץ אותו ברשת והופתע בעצמו מהעניין הרב שזה עורר.

מאז החל להופיע במקומות שונים בעולם, כדי להרצות על נושאים

הקשורים לארגון כנסים וכמובן לא שכח את הטכנולוגיה, אותה אהב ובה השקיע תמיד. אחד המיזמים הראשונים שלו היה צילום וידאו של כנסים, ובעזרת תוכנה של מיקרוסופט, שאותה הוא שדרג ופיתח לבד, היא אפשרה לקבל את ההרצאות של הכנסים, כולל המצגות, כאילו היית באולם.

אז, בתחילת שנות ה-2000, הייתה זו המצאה של ממש, שגרמה לכך שחברות ענק הזמינו את

הצוות של PSG לצלם אירועים מרכזיים בכל העולם. אחת מהן הייתה סאפ העולמית. שולי והצוות שלו צילמו את כל אירועי Tech ED שלהם ואירועי לקוחות באירופה ובמזרח. המצאה אחרת שלו, שהייתה בזמנו אף היא חדשנית, היא תוכנה שמאפשרת לך לקבוע מראש עם אנשים שבאים לכנסים ותערוכות בינלאומיות - ובכך למקסם את התועלת שאתה משקיע באירועים אלו, הן כלקוח והן כמציג.

ההתעסקות בעולם התערוכות, הבייבי האחרון של שולי, הייתה רק טבעית. ערב יום כיפור חזר מהרצאות בלונדון ופריז. כאיש משפחה ושומר מסורת עשה את כל המאמצים כדי להגיע בזמן הביתה בסופי שבוע. כזה הוא היה. איש קריירה, יזם וחלוץ - אבל גם איש משפחה למופת. גם אחרי לילות שלמים ללא שינה, עקב עבודה מאומצת מול גורמים בחו"ל, לא פספס אף פעם את המטלה של פיזור הילדים בבתי הספר. בבוקרו של ערב יום הכיפורים האחרון הוא חזר מעוד נסיעה קצרה לחו"ל. בשעות הצהריות חש עייפות והלך לישון עד לתחילת הצום. וכאשר בני משפחתו באו להעיר אותו, זה היה מאוחר מדי. לבו נדם תוך כדי שינה.

לפני פחות משנה השתתפנו בשמחת בר המצווה של בנו הבכור. נחשפנו למשפחה מלאת ערכים, אוהבת וחמה. בין האורחים הרבים היו גם אנשים מהענף ומקצוות אחרות של החיים. רבים מהם נפגשו ביום א' שעבר בבית הקברות ברעננה - המומים, כואבים ולא מסתירים את דמעתם. יש דברים שאי אפשר לעכל.

את הסיפור על שולי אפשר היה להמשיך ולספר עוד שנים רבות. אבל מישהו שם למעלה טעה והחליט לגדוע את חייו באישון לילה. סתם כך ללא כל סיבה. אין לכך שום הסבר, אין לכך שום הצדקה. אין לכך שום נחמה שיכולה להרגיע את המוח ולהבין.

שולי גולובינסקי ז"ל

הודעת SMS אחת, שמתקבלת לקראת חצות במוצאי יום כיפור מידיד שאינו נמצא עמך בקשר יום-יומי, לא יכולה לבשר טובות כשהוא שאל אותי האם אני ער, כתבתי ברעדה "כן", והמחשבות מיד החלו לרוץ: איזו בשורת איוב יש בפיו?

מודה על האמת: בתסריט המטורף שעבר לי בראש, לא חשבתי לרגע על השם שתיכף ייאמר. אין מצב. הוא צעיר, מוכשר, בעל משפחה. רק יומיים-שלושה קודם לכן התכוננו במייל, איחלנו שנה טובה זה לזה. הוא אמר שהוא עושה את דרכו ארצה מחו"ל ויבוא לבקר אחרי החג. לצערנו, ההבטחה הזאת כבר לא תתממש.

"שולי גולובינסקי, ידידנו המשותף, נפטר באופן פתאומי בערב יום הכיפורים", כתב לי אותו חבר משותף. חזרתי ושאלתי שוב ושוב כדי להיות בטוח שאכן הבנתי נכון. בלתי נתפס, עד לרגע זה. במודעת האבל שפרסמה המשפחה נכתב כי הוא נפטר "באופן פתאומי". בן 38 היה במותו. הפתאומיות הזאת היא החור השחור שנפער לך במוח, משהו אינסופי שאתה בכלל לא יודע איך להגדיר אותו.

שולי (משולם) היה שמו האמיתי, אבל כולנו הכירו אותו כשולי) היה בחור חייכן. בייבי-פייס. מי שלא מכיר אותו היה עלול לטעות ולחשוב שהוא לא לקח את החיים ברצינות. אבל כאשר התוודעת אליו, גילית צעיר עם אין סוף אנרגיות, רעיונות נועזים שזכו להגשמה בחלקם, לב חם ובעיקר חבר טוב. יזם, בעל מוח מבריק, איש מחשבים, מפתח וגם מיישם. חלק גדול ממסכת חייו היו סטארט-אפ אחד גדול.

הכרתי את שולי אי שם בשנות ה-90 המאוחרות, כבר אז היה כוכב עולה במיקרוסופט ישראל. חברתי אז לצוות תוכנית המחשבים 9טק ברעננה, לצדו של הבמאי ומנהל האולפן שמוליק אללי והמנחים של התוכנית לובו ויזנר ושיא בכר. לשולי הייתה פינת גאדג'טים קבועה שבה הציג פתרונות תוכנה שימושיים לקהל הרחב. היינו צוות מגובש, שעשה עשרות תוכניות בתנאים לא תנאים, אבל נהנינו מכל רגע. במיוחד כאשר שולי היה מגיע (באיחור כהרגלו). הדקות היפות ביותר בתוכנית היו הדקות שלפני ואחרי ההקלטה, וכמובן הפינות שלו.

מאוחר יותר נפגשו דרכנו אחרי שפרש ממיקרוסופט והקים את PSG, בנסיבות הקשורות לעבודתי כעורך ראשי באנשים ומחשבים. פלי הנמר וליליה אסיא-פלד, הבוסים שלי, דליה ופלי והם חיבבו אותו. לימים גילה שהוא ואסיא-פלד, מנכ"לית אנשים ומחשבים, מחזיקים באהבה משותפת: שניהם עוסקים בקסמים. אצל שולי זה היה רק תחביב. בפגישות איתו אחת לכמה חודשים הפתיע אותי ברעיונות ומיזמים